

Socialistisk ugekommentar

- udsendt af SAPs Forretningsudvalg fredag den 28. marts 2008.

Bekæmp kapitalistisk vækst, globalisering og forbrug – for at redde klimaet

Fra den 22. til den 27. februar deltog to medlemmer af SAP i et internationalt klimaseminar på Institut for Forskning og Uddannelse, 4. Internationales internationale skole i Amsterdam. Deltagerne var fortrinsvis medlemmer af 4. Internationales sektioner rundt om i verden, og der var inviteret eksperter udefra til at holde oplæg. Seminaret sluttede med en politisk-strategisk diskussion af klimaproblemerne. Diskussionerne var den første forberedelse til den næste Verdenskongres i 4. Internationale, hvor klima-problemerne og klimakampen er på dagsordenen.

Som en første konklusion vedtog deltagerne nedenstående tekst, som bagefter blev godkendt på et møde i 4. Internationales ledelse, den Internationale Komité. Også her var SAP repræsenteret.

Selv om den er noget længere en vores normale ugekommentarer, bringer vi her udtalelsen fra seminaret og fra den Internationale Komité. Vi håber, at teksten kan bidrage til diskussionerne i SAP og på hele venstrefløjen – en diskussion, som er helt nødvendigt, hvis vi skal udvikle antikapitalistiske løsninger på klimakrisen, og hvis vi skal kunne opbygge en massebevægelse, der kan gennemføre disse krav.

SAP's forretningsudvalg, 28. marts 2008

Efterfølgende er godkendt på et møde i 4. Internationales ledelse, den Internationale Komité.

1. De forskellige kapitalistiske forslag, som bliver diskuteret i forbindelse med en klimaaftale, der rækker ud over 2012 er fuldstændigt utilstrækkelige til at forhindre, at stigningen i klodens overfladetemperatur overskrider den sandsynlige faregrænse (+2° C sammenlignet med den førindustrielle periode). Det gælder i særdeleshed EU-kommissionens 'klimapakke' for 2013 til 2020, Stern-rapporten og den foreslåede Warner-Lieberman lov i USA.
2. Der er en kriminel kynisme og uansvarlighed fra det kapitalistiske systems og dets politiske repræsentanters side. På trods af videnskabelige beviser, der ikke kan ignoreres, vedrørende væksten i den globale opvarmning og dens konsekvenser, truer de liv, helbred, mad, vandressourcer og arbejde for hundredvis af millioner mennesker og øver uoprettelig skade på biosfæren. De foretrækker teknologi der er farlig (atomkraft), ødelæggende (massiv produktion af biobrændstof), eller utilstrækkelige – men til tider fuldt af sociale konsekvenser (CO2-lagring), frem for at sætte spørgsmålstegn ved kapitalens vækst og jagten på profit.
3. Der er opstået en fremadrettet verdensbevægelse, der kæmper for klimaet. Den har i særlig grad trådt i karakter ved demonstrationerne i december 2006 og 2007 i London, i juni 2007 i Den Spanske Stat ("Solens dag") og i november 2007 i Australien, og mere overordnet ved Global Climate Campaigns aktiviteter – et eksempel til efterlevelse, navnlig indenfor rammerne af de to års forhandlinger, der skal lede frem til en ny klimaaftale i december 2009.
4. Der er behov for den bredeste enhed i handling på verdensplan for at mobilisere det pres fra masserne, der kan tvinge regeringerne til i det mindste at handle i overensstemmelse med IPCC's tre anbefalinger, mens de samtidig respekterer sociale og demokratiske rettigheder, såvel som den enkeltes ret til en menneskelig eksistens, der er sit navn værdig. IPCC's tre anbefalinger er: 1° - den industrialiserede verdens udledning af drivhusgasser skal falde med mellem 25 og 40 procent frem til 2020; 2° - den globale udledning skal kulminere indenfor de næste 10 til 15 år; 3° - den globale udledning skal falde med mellem 50 og 85 procent frem til 2050.

5. I betragtning af den usikkerhedsmargin, der er i de videnskabelige fremskrivningsmodeller, må vi tage udgangspunkt i forsigtighedsprincippet og fastsætte målsætningerne for nedbringelse på de højeste niveauer i IPCC's anbefalinger. På den måde kan skaden begrænses mest muligt – selv om nogen skade uheldigvis er uundgåelig som følge af, at den globale opvarmning allerede er en realitet.

6. Der er talrige sociale bevægelser, der bidrager til udviklingen af et alternativ til kapitalismens produktivisme. Særligt har der været kampe:

- * imod olie- og gasudvinding
- * for bevarelsen af tropisk regnskov
- * for oprindelige samfunds rettigheder
- * for et økologisk bondelandbrug
- * for en alternativ affaldspolitik der prioriterer genbrug
- * mod den ukontrollerede udvidelse af vejnet, sø- og lufttransport
- * for en god og gratis offentlig transport
- * for en sober tilgang til energibrug
- * mod atomenergi- og våbenindustrien
- * mod usikkerhed på arbejdsmarkedet og stigningen i mængden af midlertidige ansættelser og deltidsjobs
- * for den rationelle brug af vand – og gratis adgang til det som et offentligt gode, der ikke kan privatiseres
- * mod reklamer og overforbrug og
- * for en teknologi- og vidensdeling, der ikke er markedsorienteret.

Disse bevægelser opfordrer vi til at tage direkte del i den verdensomspændende kamp for at redde klimaet.

7. Forsvaret for klimaet er en kamp, som ikke kan vindes uden den aktive deltagelse af de udbyttede og undertrykte, der udgør det overvældende flertal af befolkningen. Derfor må den indarbejde deres legitime krav og sociale forhåbninger, i særdeleshed hvad angår beskæftigelsesforhold og social beskyttelse.

Der må rettes en særlig opmærksomhed mod deltagelsen af arbejder- og bondeorganisationer, kvindebevægelser, oprindelige samfund og folkelige miljøorganisationer, såvel som mod unge mennesker og marginaliserede sociale lag, således at deres krav påvirker målsætninger og aktionsformer.

8. Vi afviser kapitalismens opskrifter:

- * markeder for udledningsrettigheder
- * CO2-skatte
- * ”grønne” investeringer, der udløser CO2-kvoter
- * understøttelse til virksomheder
- * videnskabens tilpasning til kapitalismens interesser
- * afviklingen af social beskyttelse og enhver form for reguleringsmekanismer...

Både i kampen mod klimaforandring og i forsøgene på at tilpasse sig dens effekter forstærker den form for initiativer uundgåeligt såvel imperialistisk dominans som kapitalistisk konkurrence og vold. Som følge heraf forværres også udbytning, undertrykkelse, konkurrence mellem arbejdere, overgreb på rettigheder og den herskende klasses jerngreb på alle livets forhold.

9. Atomkraft udgør, af flere grunde, ikke et forsvar mod klimaforandringer.

Det skyldes især

- * manglen på løsninger af affaldsproblemet
- * forbindelsen til militærindustrien
- * truslen om nedsmeltning
- * en dårlig energieffektivitet
- * et middelmådigt CO2-regnskab, hvis man betragter hele processen og
- * en ekstrem centralisering, der står i modsætning til decentralisering og genanvendelse af varme.

Bevægelsen må bekæmpe det pres, lobbyer udøver for udviklingen af denne industri.

10. Med klimaforandringen opstår en alarmerende ny og forøget trussel om krig af den inter-imperialistiske og inter-kapitalistiske konkurrence om kontrol med ressourcer - navnlig de fossile energiresourcer - såvel som i forsvaret af olierenten og de privilegier, der knytter sig til den.

11. Vi afviser opblomstringen i visse borgerlige kredse af en ny-malthusiansk ideologi, der tager sit udgangspunkt i en barbarisk og militaristisk styring af klimakrisen – på bekostning af de fattigste, af fattige i almindelighed, af arbejderklassen, af katastrofeofre, af dem der er tvunget på flugt og af kvinder i særdeleshed.

12. På samme måde afviser vi ethvert forsøg på at forbinde klimaforandringerne med befolkningsudviklingen, særligt i udviklingslandene. Der er en åbenlys forbindelse mellem social udvikling og omstillinger i befolkningsudviklingen. Vi understreger på det kraftigste en kvindes ret til at bestemme, hvorvidt hun ønsker børn eller ej, en ret der forudsætter at kvinder har fri adgang til fødselskontrol og abort.

13. De udviklede lande må reagere positivt på Ecuadors præsident Rafael Correas generøse og ansvarlige tilbud om at beskytte biodiversiteten og bidrage til at stabilisere koncentrationen af kuldioxid i atmosfæren. Han tilbyder ikke at udvinde et vigtigt oliereservoir, som befinder sig i den tropiske regnskov, til gengæld for en delvis kompensation for landets tab af indtægter. I denne sammenhæng må vi også understrege, at de industrialiserede lande i det globale Nord må påtage sig deres historiske ansvar for de katastrofer, som klimaforandringerne fører med sig i det globale Syd.

14. Stillet overfor kapitalismens logik, som bliver forværret af de nyliberale politikker, er det presserende at udvikle en verdensplan, som kombinerer:

- * en energirevolution, der begrænser ressourceforbrug, øger energieffektivitet, afskaffer fossile energikilder til fordel for vedvarende energi – geotermisk og soldrevet energi i sine forskellige former – decentraliserer og grundlæggende omorganiserer transporten af varer og mennesker, med

- * uundværlige tiltag til tilpasning og genetablering, uden hensyn til pris og profit, men i respekt for all menneskers lige ret til at forbruge og udlede CO2 indenfor biosfærens biologiske og fysiske begrænsninger.

15. Virkeliggørelsen af sådan en plan kræver et brud med vækstlogikken, den kapitalistiske globalisering og det kapitalistiske forbrug:

- * nedlæggelse af sektorer, der er ubrugelige eller skadelige såsom våbenproduktion og reklamebranchen

- * afmontering af industrikomplekser, der baserer sig på brugen af fossile brændstoffer

- * efteruddannelse af arbejdere

- * en radikal sænkning af arbejdstiden samt

- * en delvis forflytning af landbrugsproduktion og -forbrug.

Samtidig kræver det en fornyelse af den offentlige sektor, et kollektivt ejerskab af energiressourcerne, en meget omfattende omfordeling af rigdom, såvel mellem lande som mellem klasser (eftergivelse af Sydens gæld, brandbeskatning af energisektorens profitter og af arv...) og massernes direkte deltagelse gennem forskellige former for aktiv demokratisk kontrol.

16. Venstrefløjen, herunder Fjerde Internationale, er alvorligt bagud i spørgsmålet om klimaet. Som en konsekvens må vi påtage os vedholdende at følge, hvad der sker vedrørende klimaet og klimapolitikken igennem Inprecor og IVP. FI's sektioner må indarbejde spørgsmålet i deres propaganda og aktiviteter. Vi vil organisere et nyt klimaseminar i februar 2010.

17. Energi- og klimakrisen gør det endnu mere nødvendigt med en fuldstændig omformulering af det socialistiske projekt som et globalt økosocialistisk projekt, der indeholder såvel tilfredsstillende af virkelige, demokratisk besluttede, menneskelige behov som den omsorgsfulde interaktion med biosfæren. Skabelsen af det internationale økosocialistiske netværk udgør et vigtigt skridt.

18. Internationalens næste verdenskongres vil tage stilling til et udkast til resolution om kampen mod klimaforandring, de programmatisk alternativer og deres konsekvenser for det socialistiske projekt.

4. Internationales Internationale Komité, februar 2008

Socialistisk ugekommentar udsendes af SAPs Forretningsudvalg hver weekend. Hvis du er interesseret i at få den tilsendt direkte på mail kan du bestille den på sap-fi.dk